

॥ अङ्गिता ॥

.. bakagItA ..

sanskritdocuments.org

August 20, 2017

.. bakagItA ..

॥ अङ्गलित्ता ॥

Sanskrit Document Information

Text title : bakagItA evam baka shakra saMvAda

File name : bakagiitaa.itx

Category : gItA, giitaa

Location : doc_giitaa

Language : Sanskrit

Subject : philosophy/hinduism/religion

Transliterated by : Sunder Hattangadi sunder at hotmail.com

Proofread by : Sunder Hattangadi sunder at hotmail.com

Description-comments : Ch. 193 of Vana Parva, Mahabharata, in Kinjavadekar edition.

Latest update : February 10, 2013

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

Site access : <http://sanskritdocuments.org>

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

August 20, 2017

sanskritdocuments.org

॥ अकगीता ॥

॥ अथ अकगीता ॥

वैशम्पायन उवाच -

मार्कण्डेयमृषयो ब्राह्मणा युधिष्ठिरश्च पर्यपृच्छन्वृषिः ।

केन दीर्घायुरासीद्भक्तो मार्कण्डेयस्तु तान्सर्वानुवाच ॥ १ ॥

महातपा दीर्घायुश्च अको राजर्षिर्नात्रकार्या विचारणा ॥ २ ॥

येतच्छ्रुत्वा तु कौन्तेयो ब्रातृभिः सः सारत ।

मार्कण्डेयं पर्यपृच्छद्दर्माज्ञो युधिष्ठिरः ॥ ३ ॥

अकदात्मनौ महात्मानौ श्रूयेते शिरशुविनी ।

सप्तायौ देवराजस्य तावृषी लोकसंमितौ ॥ ४ ॥

येतद्विष्णुमि भगवन् अकशकसमागमम् ।

सुभङ्गुःप्रसमायुक्तं तत्त्वेन कथयस्व मे ॥ ५ ॥

मार्कण्डेय उवाच -

वृत्ते देवासुरे राजन्संग्रामे लोमहर्षणे ।

त्रयाणामपि लोकानामिन्द्रो लोकाधिपो भवत् ॥ ६ ॥

सभ्यवर्षति पर्जन्ये सुप्रसम्पद उत्तमाः ।

निरामयास्तु धर्मिष्ठाः प्रजा धर्मपरायणाः ॥ ७ ॥

मुदितश्च जनः सर्वः स्वधर्मे सुव्यवस्थितः ।

ताः प्रजा मुदिताः सर्वा दृष्टाबलनिषूदनः ॥ ८ ॥

ततस्तु मुदितो राजन् देवराजः शतकृतुः ।

अैरावतं समास्थाय ताः पश्यन्मुदिताः प्रजाः ॥ ९ ॥

आश्रमांश्च विशित्रांश्च नदीश्च विविधाः शुभाः ।

नगराणि समृद्धानि षेटाञ्जनपदांस्तथा ॥ १० ॥

प्रजापालनदक्षांश्च नरेन्द्रान्धर्मथारिणः ।

उदपानप्रपावापीतडागानिसरांसिच ॥ ११ ॥

नानाब्रह्मसमाचारैः सेवितानि द्विजोत्तमैः ।

ततोवतीर्य रम्यायां पृथ्व्यां राजञ्छतःकृतुः ॥ १२ ॥

तत्र रम्ये शिवे देशे अङ्गुवृक्षसमाङ्गुले ।

पूर्वस्यां दिशि रम्यायां समुद्राभ्याशतो नृप ॥ १३ ॥

तत्राश्रमपटं रम्यं मृगद्विजनिषेवितम् ।

तत्राश्रमपटे रम्ये अकं पश्यति देवराट् ॥ १४ ॥

अकस्तु दृष्ट्वा देवेन्द्रं दृढं प्रीतमनाभवत् ।

पाद्यासनार्घदानेन इलमूलैरथार्ययत् ॥ १५ ॥

सुभोपविष्टो वरदस्ततस्तु अलसूदनः ।

ततः प्रश्नं अकं देव उवाच-त्रिदशेश्वरः ॥ १६ ॥

शतं वर्षसहस्राणि मुने जातस्य तेनघ ।

समाभ्याखि मम अखम् किं दुःखं शिरज्जिनिनाम् ॥ १७ ॥

अक उवाच -

अप्रियैः सह संवासः प्रियैश्चापि विनाभवः ।

असदृभिः सम्प्रयोगश्च तद्दुःखं शिरज्जिनिनाम् ॥ १८ ॥

पुत्रदारविनाशोत्र ज्ञातीनां सुदृष्टामपि ।

परेष्वापतते कृष्णं किंनु दुःखतरं ततः ॥ १९ ॥

नान्यदुःखतरं किञ्चित्कालेषु प्रतिभाति मे ।

अर्थैर्विहीनः पुरुषः परैः सम्परिभूयते ॥ २० ॥

अकुलानां कुले भावं कुलीनानां कुलक्षयम् ।

संयोगं विप्रयोगं च पश्यन्ति शिरज्जिनः ॥ २१ ॥

अपि प्रत्यक्षमेवैतद्देवदेव शतकृतो ।

अकुलानां समृद्धानां कथं कुलविपर्ययः ॥ २२ ॥

देवदानवगन्धर्वमनुष्योरगराक्षसाः ।

प्राप्नुवन्ति विपर्यासं किंनु दुःखतरं ततः ॥ २३ ॥

कुले जाताश्च क्लिश्यन्ते दौष्टुले यवशानुगाः ।

आढ्यैर्दरिद्रावमताः किंनु दुःखतरं ततः ॥ २४ ॥

लोके वैधर्म्यमेतत्तु दृश्यते अङ्गुविस्तरम् ।

डीनज्ञानाश्च दृश्यन्ते क्लिश्यन्ते प्राज्ञकोविदाः ॥ २५ ॥

बहुदुःखपरिक्लेशं मानुष्यमिह दृश्यते ।

धन्द्र उवाच -

पुनरेव मलाभाग देवर्षिगणसेवित ॥ २६ ॥

समाभ्याहि मम ब्रह्मन् किं सुभं चिरञ्जविनाम् ।

बक उवाच -

अष्टमे द्वादशे वापि शाकं यः पचते गृहे ॥ २७ ॥

कुमित्राण्यनपाश्रित्य किं वै सुभतरं ततः ।

यत्राढानि न गण्यन्ते नैनमाहुर्महाशनम् ॥ २८ ॥

अपि शाकंपचानस्य सुभं वै मघवन् गृहे ।

अर्जितं स्वेन वीर्येण नाप्यपाश्रित्य कञ्चन ॥ २९ ॥

इलशाकमपि श्रेयो भोक्तुं ङ्यकृपणो गृहे ।

परस्य तु गृहे भोक्तुः परिभूतस्य नित्यशः ॥ ३० ॥

सुमृष्टमपि ने श्रेयो विकल्पोयमतः सताम् ।

श्ववत्कीलालपो यस्तु परान्नं भोक्तुमिच्छति ॥ ३१ ॥

धिगस्तु तस्यतद्भुक्तं कृपणस्य दुरात्मनः ।

यो दत्त्वातिधिभूतेभ्यः पितृभ्यश्च द्विजोत्तमः ॥ ३२ ॥

शिष्टान्यनानि यो भुङ्क्ते किं वै सुभतरं ततः ।

अतो मृष्टतरं नान्यत्पूतं किञ्चिच्छृतकतो ॥ ३३ ॥

दत्त्वा यस्त्वतिधिभ्यो वै भुङ्क्ते तेनैव नित्यशः ।

यावतोऽयंधसः पिण्डानश्नाति सततं द्विजः ॥ ३४ ॥

तावतां गोसहस्राणां इलं प्राप्नोति दायकः ।

यदेनो यौवनकृतं तत्सर्वं नश्यते ध्रुवम् ॥ ३५ ॥

सदक्षिणस्य भुक्तस्य द्विजस्य तु करे गतम् ।

यद्धारि वाशिषा सिञ्चेत्तद्ध्येनस्तस्मिन् क्षणात् ॥ ३६ ॥

अेतश्चान्याश्च वै बह्वीः कथयित्वा कथाः शुभाः ।

बडेन सह देवेन्द्र आपृच्छथ त्रिदिवं गतः ॥ ३७ ॥

॥ इति अङ्क शङ्क संवाद ऐवं अङ्गीता समाप्ता ॥

Ch. 193 of Vana Parva, Mahabharata, in Kinjavadekar edition.

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi sunder at hotmail.com

.. bakagItA ..

Searchable pdf was typeset using XeTeXgenerateactualtext feature of Xe_{La}TeX 0.99996
on August 20, 2017

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

